

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

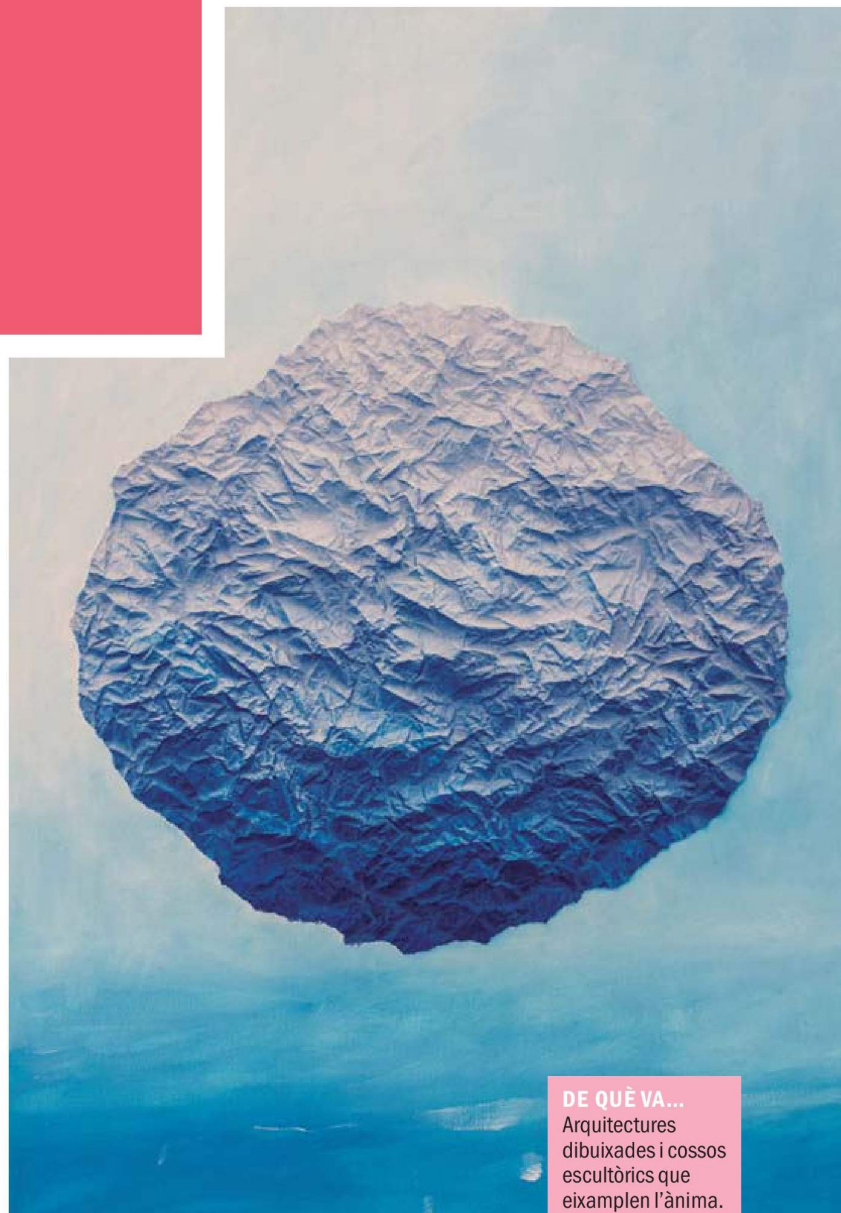
Per a tots els gustos! timeout.cat/exposicions

Entre dos muns

‘Llindar i celístia’, a Can Framis, representa el llegat creatiu de l’artista Jordi Fulla.
Per Eugènia Sendra

TENIA UNA CONVERSA pendent amb Jordi Fulla coincidint amb la presentació del seu darrer treball a la Fundació Vila Casas. El projecte sobre l’arquitectura de pedra seca i l’imaginari visual i poètic de les cabanes s’havia vist en diferents espais –a Cal Pal, a Ordino, la mostra encara està oberta– i feia l’última parada a Can Framis, junt amb peces que dibuixen el camí que volia seguir l’artista desaparegut a l’abril. “L’arquitectura de pedra seca li serveix per fixar la mirada en un punt concret: són espais de reflexió i intimitat emprats per filòsofs”, explica Natàlia Chocarro, comissària de *Llindar i celístia*. En destaca peces com *La pell de l’amnèsia*, una instal·lació formada per la imatge d’una arquitectura levitant –no és una fotografia, Fulla enganya l’ull– més una col·lecció de rocs de la Segarra. En resulta un joc de contraris: el que s’enlaira versus el pes de la terra, la ficció contra la realitat...

L’artista “se situa entre dos muns”, indica Chocarro. Es mou entre el figuratiu i el conceptual i desprèn una espiritualitat zen que intuïm a *L’habitació del gra*, una proposta efímera que va realitzar amb amics. Línies d’ordi disposades amb precisió, tirades pacientment, sense fer soroll, per Lluís

Calvo (dels versos del qual pren el títol de l’exposició), Vicenç Altaió, Gino Rubert... La comissària recorda la sintonia de Fulla amb el pensament místic de Rothko i el valor que per a ell tenia la filosofia oriental.

I et seguiré tot d’una, una visió hipnòtica entre la pedra i el paper doblegat, obre i clou una mostra que ha adquirit regust d’homenatge i funciona com a reivindicació d’un nom poc reconegut. Diu Chocarro que “estem deixant passar trajectòries rellevants de l’art del país perquè el llenguatge de certs autors queda lluny del que volen projectar les grans institucions, i en la postmodernitat hauria d’haver-hi espai per a tots”. ■

DE QUÈ VA...
Arquitectures dibuixades i cossos escultòrics que eixamplen l'ànima.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
L'exposició mostra els darrers treballs de l'artista desaparegut a l'abril.

→ Roc Boronat, 116.
M: Llacuna. Fins al 16 de juny. 5 €.